ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 1979 *

Στην υπόθεση 129/78,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Centrale Raad van Beroep της Ουτρέχτης προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank του Άμστερνταμ

και

A. E. Lohmann,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του όρου «νομοθεσία», ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 1, στοιχείο ι και στο άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο α, του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου της ΕΟΚ, της 14ης Ιουνίου 1971 (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και A. Touffait, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. Capotorti
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

BESTUUR VAN DE SOCIALE VERZEKERINGSBANK KATA LOHMANN

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 6ης Ιουνίου 1978, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Ιουνίου, το Centrale Raad van Beroep αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο δύο ερωτήματα, στο πλαίσιο διαφοράς που υπεβλήθη στην κρίση του.

Πράγματι, το δικαστήριο αυτό επελήφθη περιπτώσεως Ολλανδού υπηκόου, πρώην δημοτικού υπαλλήλου στις Κάτω Χώρες, ο οποίος λαμβάνει από 1ης Μαΐου 1971 σύνταξη αναπηρίας δυνάμει του ολλανδικού νόμου περί των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Ο ενδιαφερόμενος, αφού μετέφερε την κατοικία του στο Βέλγιο, ζήτησε από τον αρμόδιο ολλανδικό οργανισμό να του καταβάλει οικογενειακά επιδόματα για μια κόρη του που παρέμεινε στις Κάτω Χώρες.

Έλαβε αρνητική απάντηση, διότι η προϋπόθεση κατοικίας που καθορίζεται από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του νόμου περί των οικογενειακών επιδομάτων για τα τέκνα των μισθωτών και των εξομοιουμένων προς αυτούς, δεν συνέτρεχε, κατά την άποψη του εν λόγω οργανισμού.

Τότε το Centrale Raad van Beroep αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερωτήματα:

«Σημαίνει το γεγονός ότι το άρθρο 1, στοιχείο ι, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 παραθέτει μόνο τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4 ότι η επιφύλαξη περί της οποίας γίνεται λόγος στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου δεν αφορά το περιεχόμενο του όρου "νομοθεσία", όπως αυτός χρησιμοποιείται αλλαχού στο κείμενο του κανονισμού;

Σε συνάρτηση ή όχι με την απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα, συνιστά η σύνταξη, η οποία χορηγείται δυνάμει ενός ειδικού συστήματος δημοσίων υπαλλήλων ή του εξομοιούμενου προς αυτούς προσωπικού, επίσης σύνταξη που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνον κράτους μέλους υπό την έννοια του άρθρου 77, παράγραφος 2, στοιχείο α;»

Επί του πρώτου ερωτήματος

2 Κατά το άρθρο 1, στοιχείο ι, του κανονισμού 1408/71, ο όρος «νομοθεσία» περιλαμβάνει, για κάθε κράτος μέλος, τους ισχύοντες ή μελλοντικούς νόμους, κανονιστικές πράξεις, κανονισμούς και κάθε άλλο μέτρο εφαρμογής, που αφορούν τους κλάδους και τα συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού. Έτσι γίνεται αναφορά στο θετικό περιεχόμενο του πεδίου εφαρμογής καθ' ύλην του κανονισμού.

3 Η έλλειψη ρητής αναφοράς από το άρθρο 1, στοιχείο ι, στην παράγραφο 4 του άρθρου 4 εξηγείται από το ότι είναι άσκοπο να καθοριστεί αρνητικά το πεδίο εφαρμογής καθ' ύλην του κανονισμού, επαναλαμβάνοντας το ρητό αποκλεισμό των ειδικών συστημάτων των δημοσίων υπαλλήλων ή των εξομοιουμένων προς αυτούς.

Αυτός ο αποκλεισμός, εξάλλου, δεν είναι παρά η λογική συνέπεια του άρθρου 48, παράγραφος 4, της Συνθήκης, το οποίο αποκλείει την εφαρμογή των διατάξεων περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας «προκειμένου περί απασχολήσεως στη δημόσια διοίκηση».

4 Επομένως, στο πρώτο ερώτημα που υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το γεγονός ότι το άρθρο 1, στοιχείο ι, του κανονισμού 1408/71 δεν αναφέρει παρά τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4, δεν αποστερεί από την ισχύ της την επιφύλαξη που περιέχεται στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

5 Το άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο α, του κανονισμού 1408/71, χρησιμοποιεί τον όρο «σύνταξη που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους».

Ο όρος «νομοθεσία» που χρησιμοποιείται σ' αυτό το κείμενο έχει το περιεχόμενο το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 1, στοιχείο ι, του ίδιου κανονισμού, όπως διευκρινίστηκε στην απάντηση στο πρώτο ερώτημα.

6 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα του Centrale Raad van Beroep πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η σύνταξη που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο

κράτους μέλους, υπό την έννοια του άρθρου 77, παράγραφος 2, στοιχείο α, του κανονισμού 1408/71, δεν περιλαμβάνει τη σύνταξη που χορηγείται δυνάμει ενός ειδικού συστήματος δημοσίων υπαλλήλων ή των εξομοιουμένων προς αυτούς.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep της Ουτρέχτης, με Διατάξεις της 13ης Δεκεμβρίου 1977 και της 6ης Ιουνίου 1978, αποφαίνεται:

1) **Το γεγονός ότι το άρθρο 1, στοιχείο ι, του κανονισμού 1408/71 δεν αναφέρει παρά τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4 δεν αποστερεί από την ισχύ της την επιφύλαξη που περιέχεται στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου.**

2) **Η σύνταξη που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, υπό την έννοια του άρθρου 77, παράγραφος 2, στοιχείο α, του κανονισμού 1408/71, δεν περιλαμβάνει τη σύνταξη που χορηγείται δυνάμει ενός ειδικού συστήματος δημοσίων υπαλλήλων ή των εξομοιουμένων προς αυτούς.**

Mackenzie Stuart Pescatore Touffait

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαρτίου 1979.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος
A. J. Mackenzie Stuart